

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/209/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311214131
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8311214131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamatayova 17, Bratislava, IČO: 35937874, proti žalovanému: WOOD - HOLZ ŠTENKO SK, s.r.o., SNP 36, Humenné, IČO: 36514781, zastúpeného JUDr. Lubomírom Hudákom, advokátom, Mierová 87, Humenné, o zaplatenie 3420,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12C/42/2012-127 zo dňa 21.9.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.420,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 14.12.2011 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti, v zmysle ktorého Zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku použitia alkoholu alebo inej návykovej látky alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka (č. 40/1964 Zb. - ďalej OZ), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí. Ďalej poukázal na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. d) Zákona o bezpečnosti, o ochrane zdravia pri práci, podľa ktorého zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiál i pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) Nariadenia vlády č. 396/2006 zamestnávateľ na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na stavenisku v súlade s požiadavkami podľa § 6 písm. a), prijíma opatrenia, najmä pri plnení všeobecných zásad podľa § 7, v súlade s bezpečnostnými a zdravotnými požiadavkami na stavenisko uvedenými v prílohe č. 3 a podľa prílohy č. 3 oddiel II bod 4 - padajúce predmety, ak je to technicky možné, zamestnanci musia byť chránení proti padaniu predmetov, predovšetkým kolektívnymi ochrannými prostriedkami. Materiály a pracovné zariadenia musia byť uložené alebo navrhované tak, aby nemohli skĺznuť alebo zrútiť sa.

V prejednávanej veci je nespornou skutočnosťou, že dňa 2.2.2011 pracovník - zamestnanec žalovaného B. M. utrpel pracovný úraz na pracovisku žalovaného EKO MAJER - POD PODSKALKOU, pričom z rozhodnutia Inšpektorátu práce v Prešove, k pracovnému úrazu došlo z dôvodu, že zamestnávateľ

porušil predpisy na zabezpečenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tým, že na drevenom prístrešku po prerušení predchádzajúcich prác neboli zabezpečené vhodným a bezpečným spôsobom prvky strešnej konštrukcie, t. j. krokvy a dosky proti neželateľnému pohybu. Zamestnanec žalovaného utrpel úraz v dôsledku toho, že stál pod drevenou konštrukciou prístreška a z konštrukcie sa zošmykol jeden z vrchných hranolov, ktorý nebol dostatočne zabezpečený. Úraz utrpel zamestnanec žalovaného B. M., lebo zo strany žalovaného došlo k porušeniu predpisov bezpečnosti na ochranu zdravia pri práci, pričom zo strany iných osôb nebolo zistené porušenie predpisov, čo aj vyplýva z obsahu spisu Inšpektorátu práce Prešov. O opodstatnenosti žalobného návrhu svedčí aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/41/2012-40 zo dňa 29.10.2011, že žalovaný ako zamestnávateľ nezabezpečil krokvy a dosky na strešnej konštrukcii proti neželanému pádu a žalovaný porušil predpisy na ochranu bezpečnosti a zdravia pri práci. Poškodenému zamestnancovi žalovaného bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súvislosti s pracovným úrazom, ktorý utrpel dňa 2.2.2011. Keďže došlo k porušeniu povinnosti zo strany žalovaného a protiprávnemu konaniu, žalobca má nárok na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú starostlivosť tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a) Zákona č. 577/2004 Z. z.. Preto súd priznal žalobcovi sumu 3.420,94 eur, ktorú predstavujú náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému B. M., ktorý bol v čase úrazu poistencom žalobcu.

Súd priznal žalobcovi aj uplatňovaný úrok z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho peňažného záväzku. Výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z.. Začiatok omeškania súd stanovil tak, ako to požadoval žalobca, na deň 14.12.2011 a to s poukázaním na skutočnosť, že výzva na úhradu sumy 3.420,94 eur bola doručená žalovanému dňa 28.11.2011. Vo výzve bol žalovaný vyzvaný na úhradu tejto sumy v lehote do 15 dní od doručenia výzvy.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi, náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobcovi žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný. Prvostupňový súd nesprávne právne posúdil skutkový stav veci, keď vydal takéto rozhodnutie. Nesprávne sa vysporiadal so zásadným problémom, ktorý je predmetom tohto konania. Neakceptoval výsledky vykonaného dokazovania, dokonca ani nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a návrhy na vykonanie dokazovania zamietol. Nesprávne právne posúdil merito veci, keď žalobe v celom rozsahu vyhovel. Meritom veci, na ktorom odôvodňuje svoj nárok žalobca a k čomu sa priklonil aj prvostupňový súd, je rozhodnutie Inšpektorátu práce Prešov, protokol a spis o pracovnom úraze B. M., zamestnanca žalovaného a následne rozhodnutie Krajského súdu Prešov. Takéto odôvodnenie prvostupňového súdu považuje za nedostatočné a nemajúce oporu v zákone. Je porušením hmotného práva, nakoľko žalovaný odôvodňuje svoje stanovisko všeobecným zavinením pána M.. Rozhodnutia Inšpektorátu práce Prešov a následne rozhodnutie Krajského súdu Prešov o preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu, sa týka len pracovnoprávných predpisov a ich dodržiavania, resp. zanedbania, nie všeobecného zavinenia podľa OZ. So záverom a stanoviskom Inšpektorátu práce a jeho potvrdení prvostupňovým súdom nemôže súhlasiť, nakoľko je v rozpore so skutočným stavom veci. Inšpektorát práce nedostatočne preveril udalosť a nevykonal dostatočné preverenie jednotlivých pracovníkov, ktorí sa nachádzali na pracovisku a ktorí zabezpečili prístrešok pred prerušením prác na ňom. Súd dospel k chybnému záveru, že žalovaný je vinný podľa záverov Inšpektorátu, v čom pochybil aj prvostupňový súd. K úrazu viedlo konanie pána M.Č. porušením predpisov z jeho strany s následkom závažného pracovného úrazu. Ak by prvostupňový súd bral do úvahy všeobecné zavinenie podľa Občianskeho zákonníka a vykonal potrebné dokazovanie, nemohol by vydať napadnuté rozhodnutie. Žalovaný tvrdí, že zabezpečil vhodným spôsobom prvky krokvy a dosky, aby sa neporušili predpisy o BOZP. Poukázal na aplikáciu ustanovenia § 420 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého konanie osoby, ktorá spôsobila škodu, nemožno považovať za činnosť právnickej osoby vtedy, ak konajúca osoba z medzi činnosti právnickej osoby vybočila, tzv. exces konajúcej osoby. Vtedy za škodu zodpovedá priamo konajúca osoba. Prvostupňový súd sa opiera o rozhodnutie Krajského súdu Prešov potvrdené rozhodnutie NS SR, čo je pochybením a účelovým konaním súdu, pretože na všetky vyššie uvedené skutočnosti ním tvrdené, Krajský súd Prešov jednoducho neprihliadal. Vôbec sa nezaoberal týmito dôkazmi, čím dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Prvostupňový súd pochybil, ak bral a akceptoval takéto rozhodnutia, ohľadne rozhodnutia o preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu, pretože sa v nich riešila otázka zanedbania pracovnoprávných predpisov žalovaným, ktorá nemá vplyv na rozhodnutie vo veci, v ktorom sa rieši otázka zodpovednosti za škodu a jej náhrady. Podľa názoru žalovaného, súd prvého stupňa pochybil aj v tom, že nepostupoval podľa všeobecného zavinenia podľa

OZ. Žiadal krajský súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, v ktorom konštatuje, že návrh žalobcu nemá oporu v zákone a je v rozpore so skutkovým stavom. Žalobca si svoj nárok uplatnil v súlade s § 42 ods. 4 písm. a) zákona č.

577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v platnom znení, podľa ktorého má zdravotná poisťovňa právo uplatniť si voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Opodstatnenosť návrhu bola podložená protokolom Inšpektorátu práce Prešov, č. R.-XX-XX-X.X/P-V.-XX, O. ktorom je jasne uvedené, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu predpisov BOZP a síce v tom, že žalovaný po prerušení predchádzajúcich prác na drevenom prístrešku nezabezpečil vhodným a bezpečným spôsobom prvky strešnej konštrukcie (krokvy a dosky) proti neželateľnému pohybu, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 396/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisku. Zo strany iných osôb nebolo zistené porušenie predpisov. Následne rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 3S/41/2012 zo dňa 29.10.2013 bola žaloba o preskúmanie rozhodnutia Národného inšpektorátu práce Košice zo dňa 22.3.2012 č. k. M.-X.X, T.-XX/XXXX zamietnutá. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobcovi bola napadnutým rozhodnutím uložená pokuta za porušenie predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a to podľa § 6 ods. 1 písm. d) Zákona o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a § 8 ods. 1 písm. a) podľa Prílohy č. 3 oddiel 2 bodu 4 Nariadenia vlády č. 396/2006 Z. z.. Krajský súd Prešov uvádza, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby, pri ktorej postačuje preukázať porušenie povinnosti bez ohľadu na zavinenie. Porušenie povinnosti na úseku bezpečnosti a zdravia pri práci bolo žalobcovi v predmetnom spore náležite preukázané tak, ako v rozhodnutiach uviedli správne orgány, pričom rozhodujúce boli prvotné úkony, a to Rýchle hlásenie o závažnom pracovnom úraze zo dňa 4.2.2011, Záznam o registrovanom pracovnom úraze zo dňa 9.2.2011, Záznam zo šetrenia závažného pracovného úrazu zamestnanca firmy zo dňa 3.2.2011. Tieto listinné dôkazy predložil sám zamestnávateľ a podpísal ich aj bez akýchkoľvek pripomienok a námietok k ich obsahu. Následne vo vyjadrení k protokolu č. č. R.-XX-XX-X.X/P-V.-XX uviedol, že porušenie predpisov BOZP, na ktoré mu bola správnym orgánom uložená pokuta, už odstránil. Pokutu uloženú prvostupňovým správnym orgánom dobrovoľne zaplatil aj bez výzvy.

Z prvotných úkonov správneho orgánu a vyjadrení žalobcu nepochybne vyplýva, že žalobca nezabezpečil krokvy a dosky na strešnej konštrukcii proti neželanému pádu a porušil predpisy BOZP. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 4Sžo/13/2014 zo dňa 4.11.2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove. Žalobca je toho názoru, že zodpovednosť žalobcu, ako i samotný skutok, bol pôvodne preukázaný vykonaným dokazovaním tak, ako to vyplýva z rozsudku prvostupňového súdu a z predložených rozhodnutí. V dôsledku porušenia povinností žalovaného (zamestnávateľa) utrpel jeho zamestnanec B. M. (poistenec VŠZP) závažný pracovný úraz. V prípade žalovaného sa jedná o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby, pri ktorej postačuje preukázanie porušenia povinnosti bez ohľadu na zavinenie. Ak žalovaný v odvolaní tvrdí, že prvostupňový súd pochybil aj tým, že konanie prerušil a po prerušení konania bral pri rozhodovaní do úvahy rozhodnutie o preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu, pretože tie, podľa názoru žalovaného, nemajú vplyv na rozhodnutie v prejednávanej veci, sám žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 23.5.2012 požiadal Okresný súd Humenné o prerušenie konania sp. zn. 12C/42/2012 podľa § 109 ods. 2 písm. c), až do právoplatného skončenia a rozhodnutia v konaní. Rozhodnutie Krajského súdu Prešov o žalobe o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu má podstatný význam na rozhodnutie v tomto konaní. Okresný súd preto dňa 15.11.2012 vydal uznesenie, ktorým týmto konanie prerušil.

Podľa žalobcu prvostupňový súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a žalovanému náhradu trov konania a právneho zastúpenia za úkony pred prvostupňovým súdom a odvolacím súdom nepriznal.

Odvolací súd doručil vyjadrenie k odvolaniu právneho zástupcovi žalovaného. Ten sa k stanovisku žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po preskúmaní rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si svoj nárok uplatnil v súlade s ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v platnom znení, v zmysle ktorého si zdravotná poisťovňa uplatnila voči poistencovi nárok za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Opodstatnenosť návrhu je podložená rozhodnutiami Inšpektorátu práce Prešov, a to Protokolom č. R.-XX-XX-X.X/P-V.-XX, z ktorého vyplýva, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu predpisov BOZP. Žalovaný po prerušení prác na drevenom prístrešku nezabezpečil vhodným a bezpečným spôsobom prvky strešnej konštrukcie krokvy a dosky proti neželanému pohybu. Došlo k porušeniu ust. § 6 ods. 1 písm. a) zákona č.396/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisku. V rozhodnutí bolo súčasne konštatované, že zo strany iných osôb nebolo zistené porušenie predpisov.

Rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 3S/41/2012 zo dňa 29.10.2013 (WOOD - HOLZ ŠTENKO SK, s.r.o. proti Národnému inšpektorátu práce Košice) bola podaná žaloba o preskúmanie rozhodnutia Národného inšpektorátu práce Košice zo dňa 22.3.2012 č. M.-X.X, T.-XX/XXXX. Žaloba bola zamietnutá. Krajský súd v Prešove v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobcovi bola uložená pokuta za porušenie predpisov na zaistenie bezpečnosti pri práci. Jedná sa o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby, pri ktorej postačuje preukázať porušenie povinnosti bez ohľadu na zavinenie. Porušenie povinnosti na úseku bezpečnosti a zdravia pri práci bolo žalovanému v spore náležite preukázané tak, ako to vo svojich rozhodnutiach uviedli správne orgány.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 4Sžo/13/2014 zo dňa 4.11.2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/41/2012 zo dňa 29.10.2013. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2014.

Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že je daná zodpovednosť žalovaného. Ide o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby.

Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p., v zmysle ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal.

Znamená to, že ak bola škoda spôsobená v konaní, ktorá napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu, prečinu alebo priestupku, súd je v občianskoprávnom konaní o náhrade škody viazaný podľa § 135 ods.1 O.s.p. rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný zločin, prečin alebo priestupok a kto ho spáchal. Pokiaľ ide o zavinenie protiprávneho konania škodcu, ak bol súčasťou skutkovej podstaty tiež vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a škodou je aj viazaný, aj pokiaľ ide o tieto otázky. Ide teda o objektívnu zodpovednosť právnickej osoby, t. j. žalovaného.

Odvolací súd poukazuje, že súd prvého stupňa je týmto vyššie uvedeným právoplatným rozhodnutím viazaný. Nie je oprávnený vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie, pretože zodpovednosť je právoplatne vyriešená.

Ak odvolateľ namieta, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie výsluchom svedka M., ako zamestnanca žalovaného, odvolací súd poukazuje, že podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktorý z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na vyššie uvedenú aplikáciu § 135 ods. 1 O.s.p., odvolací súd poukazuje, že nebol daný dôvod na realizáciu navrhovaného dôkazu a preto takýto návrh odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný.

Ani ďalšia odvolacia námietka žalovaného o nedôvodnom prerušení konania súdom prvého stupňa nemôže byť akceptovaná, pretože z obsahu podania žalovaného doručeného súdu dňa 23.5.2012 vyplýva, že práve žalovaný požiadal prvostupňový súd o prerušenie konania z dôvodu, že na KS Prešov sa vedie konanie o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré má podstatný význam pre rozhodnutie v tomto konaní. Súd prvého stupňa konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na KS v Prešove pod sp. zn

3S/41/2012 uznesením zo dňa 15. Novembra 2012, odvolanie proti tomuto uzneseniu nikto z účastníkov nenamietal, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2012. Tvrdenie žalovaného v odvolaní je preto zavádzajúce.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne aj v ďalších jeho častiach. Na základe uvedeného odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že prvostupňový súd náležite a správne zhodnotil skutkový stav, vyvodil z neho správne závery. Stotožňujúc sa s jeho dôvodmi podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca mal ako úspešný účastník, právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto mu však nevznikli. Preto o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznáva.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.